

Nr van het arrest

Nr
van het parket

ARREST

Het Hof van Beroep zitting houdende te Antwerpen, TIENDE
Kamer, rechtdoende in correctionele zaken, verleent het
volgende arrest :

Inzake van het Openbaar Ministerie

672 P 98 tegen :

zaakvoerder,

geboren
wonende

beklaagde,

BETICHT VAN :

tussen 25 juni 1995 en 19 maart 1996,

Bij inbreuk op de art. 1, 2, 7, 11 en 13 § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten van stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 (B.S. 5 april 1995) en de art. 1 en 2 van het K.B. van 6 december 1976 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en de stads- en dorpsgezichten vermeld in de bij M.B. vastgestelde ontwerpen van lijst van de voor bescherming vatbare monumenten en stads- en dorpsgezichten, als eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, namelijk

gelegen

beschermd als dorpsgezicht bij K.B. van 11 september 1981, nagelaten te hebben, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, dit in goede staat te behouden, namelijk door de schuur niet te vrijwaren voor instorting en niet de nodige instandhoudingswerken uit te voeren.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door
kantoor dd. 12/12/1996 boek

Gezien de hogere beroepen ingesteld op
11 mei 1998 door beklaagde,
12 mei 1998 door het Openbaar Ministerie,

tegen het vonnis op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 27 april 1998 door de correctionele rechtbank
kamer dewelke :

VEROORDEELT beklaagde:

tot een geldboete van DUIZEND FRANK

Verplicht veroordeelde tot het betalen van een bijdrage van 10,- frank ,
en tot de kosten van het geding belopende op 92.935,- frank;

Verplicht veroordeelde tot betaling van een vergoeding van 1.000,- frank, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24.12.1993 de geldboete 1000 frank en de bijdrage van 10 frank vermeerderd worden met 1990 decimes per frank, zodat die geldboete 200.000 frank , en die bijdrage 2.000,- frank bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op twee maanden voor de geldboete van 1000 frank, en op een maand voor de geldboete van 500 frank, zijnde het gedeelte der geldboete van 1000 frank, dat effectief wordt gesteld ;

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele* straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopem;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden, doch uitgezonderd wat een geldboete van VIJFHONDERD FRANK betreft .

Beveelt het herstel van de schuur in de oorspronkelijke toestand door :

- * onmiddellijk onderschoren en stutten van de ingestorte hoek van de schuur.
- * herstel van deze hoek in zijn oorspronkelijke staat conform de foto's
- * herstellen van alle gaten in de dakbedekking met oude Vlaamse pannen en herstel van de dakranden in hun oorspronkelijke staat,
- * het kalken van de gevels,

en dit binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging ;

Zegt voor recht dat de Minister of zijn Gemachtigde Ambtenaar, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, gemachtigd wordt overeenkomstig art.15 van het Decreet dd'3.3.19976 de werken te laten uitvoeren op kosten van de eigenaar;

Machtigt de Minister of zijn Gemachtigde Ambtenaar de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Dat vaststaat dat beklaagde in de in de tenlastelegging voorziene periode, wetende dat de betrokken schuur beschermd was als dorpsgezicht naliel daaraan de nodige instandhoudings-en onderhoudswerken te verrichten;

Overwegende dat evenwel, uit het proces-verbaal nr.

van 22 januari 2004 blijkt dat beklaagde thans de schuur volledig in haar vroegere staat herstelde conform de afgeleverde bouwvergunning en de aanbevelingen van de dienst Monumenten en Landschappen;

Overwegende dat het in die omstandigheden en mede rekening houdende met het feit dat beklaagde nooit eerder een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden, en de feiten niet van die aard schijnen te zijn dat ze gestraft moeten worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, past beklaagde wegens de weerhouden feiten het voordeel van de opschorting te verlenen en dit voor een periode van 1 jaar vanaf heden;

Dat ter terechtzitting dd. 3 maart 2004 beklaagde zich, in ondergeschikte orde, akkoord verklaarde met voormelde gunstmaatregel, na over de draagwijdte ervan te zijn ingelicht;

Overwegende dat gelet op het feit dat de schuur thans in haar vroegere staat hersteld werd, de eertijds door de gemachtigde ambtenaar gestelde herstellvordering (st. 1) zonder voorwerp is geworden en er geen reden meer bestaat om, overeenkomstig art. 15 van het decreet van 3 maart 1976 het herstel van het betrokken goed in zijn vroegere toestand te bevelen;

OM DEZE REDENEN

HET HOF, recht doende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen :

2, 11 tot 14, 16, 24, 31 tot 37 en 41 wet 15 juni 1935,
21 tot 26 wet 17 april 1878, gewijzigd door de wetten van 30 mei 1961, 24 december 1993, 10 juni 1998 en 11 december 1998;
162, 190, 194, 210, 211 wetboek straffvordering,
1, 3, 6 wet 29.6.1964, wet 10.2.1994 en wet 22.3.1999,
91 K.B. 28.12.1950, gewijzigd bij K.B. van 23.12.1993 en K.B. 11.12.2001;
2 strafwetboek,
2, 3 en 4 wet 26 juni 2000;
en deze aangehaald in de tenlastelegging, de artikelen 2 en 11 van voormeld decreet gewijzigd door het decreet van de Vlaamse raad van 22 december 1995 (B.S. 30 december 1995), door het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997) en door de decreten van de Vlaamse raad van 8 december 1998 (B.S. 26 januari 1999) en 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999);

- ontvangt de hogere beroepen;
- herstelt de materiële vergissing in de tenlastelegging in die zin dat dient gelezen te worden "het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten *en* stads- en dorpsgezichten" in plaats van "het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten *van* stads- en dorpsgezichten"
- bevestigt het bestreden vonnis voor zover het de schuld van beklaagde aan het ten laste gelegde feit bewezen verklaarde;
- wijzigt voor het overige het bestreden vonnis en opnieuw recht doende :
 - verleent beklaagde het voordeel van de opschorting voor een periode van 1 jaar vanaf heden;
 - zegt voor recht dat de eertijds door de gemachtigde ambtenaar gestelde herstellvordering zonder voorwerp is geworden en er geen reden meer bestaat om het herstel van het betrokken goed in de vroegere toestand te bevelen;
 - legt beklaagde een vergoeding op van 25 euro;
- veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen in totaliteit begroot op € 2378,14.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de TIENDE
KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op
21 APRIL 2004.

waar aanwezig waren :

Raadsheer dd. Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Substituut-procureur-generaal,
Griffier.